

Öppet brev angående jakt på varg i Sverige

Länsstyrelserna Dalarna, Gävleborg, Stockholm, Värmland, Västmanland, Västra Götalands, Uppsala samt Örebro, deras landshövdingar, Naturvårdsverket samt en kopia till EU-kommissionen.

Vi är djupt oroade över att man nu åter överväger att jaga den fridlysta vargen i vårt land. Vargjakterna på det sätt de utförts de senaste åren, har av många uppfattats som obehagliga mot ett socialt högtstående däggdjur och anfader till våra egna hundar. Som symbol för biologisk mångfald och de moderna staternas ambition att återintroducera eller skydda befintliga hotade arter, symboliserar också vargen begreppet *Rewilding nature*. Skyddsdirektiven har tillkommit för att skydda vargen från människor - och inte tvärt om och i ljuset av detta kan Sveriges regionala beslut i stället internationellt framstå som kontraproduktiva. Sverige riskerar också att bli föremål för EU:s granskning av överträdelser.

De regioner i Sverige som är habitat för de enigmatiska rovdjuren bör vara medvetna om vilken signal en ny vargjakt sänder som riskerar att likna troféjakt på ett demoniserat djur. I engelsk press beskrevs Sveriges jakt på varg som "slakt på varg". Nu är i stället tiden inne för utvecklande av rovdjursskådning och ekoturism som i spåren av coronapandemin kunde promovera rovdjurslänen, skapa nya arbetstillfällen i lokal turistindustri och ge bilden av ett modernt Sverige som värnar de vilda djuren i fredlig samexistens.

När antalet för gynnsam bevarande status på varg nu tangerats, enligt den senaste inventeringen så har Naturvårdsverket återigen delegerat rätten till länsstyrelserna att utlysa licensjakt på varg 2021. Vargen som art är visserligen inte utrotningshotad i ett globalt perspektiv. Däremot har man lyckats utrota dem inom stora delar av deras forna utbredningsområde. I Sverige är de starkt hotade att bli utrotade, enligt Art databankens rödlista som kom i april 2020. De har identifierat de största hoten mot den svenska vargen så här: "Det svåraste hotet utgörs av bristande acceptans hos delar av befolkningen. Vargen har tidigare varit förföljd främst på grund av vargens angrepp på ren och andra tamdjur. Andra mera diffusa hot finns, till exempel rädsla. Det enskilt största konfliktområdet är att jakthundar dödas av varg, vilket hänger samman med en omfattande användning av löshund vid jakt. Den illegala jakten efter varg utgör ett allvarligt hot i hela dess utbredningsområde. Ett annat allvarligt hot är den stora inavelsgraden i vargstammen. Det är nödvändigt att obesläktade vargar med östligt ursprung ges möjlighet att etablera sig. Renskötselområdet i hela Norden utgör här en barriär, där skyddsjakt tillämpas generöst."

Denna bakgrundsfakta som art databanken presenterar stärks när man läser Svenska Jägareförbundets öppna brev till länsstyrelserna och de fem landshövdingarna i Gävleborg, Värmland, Västmanland, Örebro och Dalarna där de kräver att koncentrationerna av vargstammen måste minskas radikalt genom stark utökad licensjakt på varg 2021.

Deras starkaste argument är att "vargsituationen i Mellansverige är ohållbar. Möjligheten till jakt med lös hund hotas av att jakthundar skadas eller dödas, att avkastningen från viltstammar minskar och att skyddsjakt på vargar som dödar hundar sällan tillåts."

Att jaga med löshund är ingen mänsklig rättighet, att jaga överhuvudtaget i Sverige är ingen mänsklig rättighet utan allt som oftast ett fritidsintresse. Vilda djurs överlevnad borde därför utan kompromiss gå före människors fritidsintressen. För det är inte jakthundarnas överlevnad som står på spel om de inte får jaga, utan snarare när deras

ägare släpper de lösa i områden med varg. Så då är det löshundsjakten i såväl etablerade som misstänkta vargrevir som borde förbjudas (både för jakthundarnas som vargarnas skull).

Och att viltstammarna i landet skulle minska pga. varg är inget som hotar människans födosök, eller överlevnad utan också det enbart jägarnas möjlighet att själva skjuta de djuren.

Undertecknade har väldigt svårt att förstå hur en grupp på knappt trehundra stycken jägare, de som löst jaktkort i Sverige (varav närmre 30 000 är utländska medborgare) i ett land med en befolkning på dryga tio miljoner personer anser sig ha rätt att med sin hobby ha tolkningsföreträde i hur vår gemensamma svenska natur, den biologiska mångfalden och alla dess ekosystem ska styras.

För vargen spelar en viktig roll i den svenska naturen. I de ekologiska systemen de ingår i, vår natur formas som bekant nerifrån och upp, från växter till växtätare och vidare till de stora rovdjuren i toppen av näringskedjorna. Men de formas också åt andra hållet, från rovdjuren ner till växterna. Uppifrån-ner-processen har visat sig starkare och vanligare än vad som tidigare varit känt tidigare och den tycks dessutom spela en särskilt stor roll på våra nordliga breddgrader. Det har också visat sig att de stora rovdjursarterna inte går att byta ut sinsemellan och att tätheten av rovdjur faktiskt spelar roll.

Varken rovdjuren eller några andra djur finns i naturen som prydnader, eller produkter för oss människor att bruka utan är integrerade i ytterst komplicerade ekologiska nätverk med andra organismer, berggrunden och klimat, med andra ord, det nätverk som utgör grunden för vår egen existens och välbefinnande.

Så innan ni beslutsfattare tar ställning om en utökad licensjakt på varg borde ni också läsa igenom regeringens tolkning av miljö kvalitetsmålet: "Den biologiska mångfalden ska bevaras och nyttjas på ett hållbart sätt, för nuvarande och framtida generationer. Arternas livsmiljöer och ekosystem samt deras funktioner och processer ska värnas. Arter ska kunna fortleva i långsiktigt livskraftiga bestånd med tillräcklig genetisk variation. Människor ska ha tillgång till en god natur- och kulturmiljö med rik biologisk mångfald, som grund för hälsa, livskvalitet och välfärd."

Svenska Jägareförbundet skriver vidare i sitt öppna brev till länsstyrelserna: "Vargen och vargjakten polariserar samhället. Men det är ändå av största vikt att det är de människor som får leva med de negativa konsekvenserna av den överstora vargstammen som får det avgörande inflytandet på besluten." Det tycker vi går helt emot det demokratiska styret vi har i Sverige. Demokrati kännetecknas av just folkstyret, inte att beslut ska tas utifrån en liten del eller grupp av befolkningen.

Därför går det inte heller att ta beslut om jakt med antalet vargar inom lokala delar av landet och dess population som utgångspunkt. Ska man se till artens totala fortlevnad på nationell nivå måste alla beslut utgå och synkroniseras från den totala vargstammen i vårt land.

Jägarnas lokala sifferfixering taget ur ett vidare perspektiv kan komma att få biologiska och ekologiska konsekvenser som sträcker sig långt bortom de direkt berörda som anser sig ha tolkningsföreträde i sakfrågan just nu idag i Sverige. Det är något som borde lyftas och beaktas mycket mer i de beslutfattandes korridorer.

Vargar har sin parningstid i februari-mars, valparna föds sen i april-maj och är sedan beroende av sina föräldradjur tills de uppnått en ålder av ca två år då de blir könsmogna och självmant lämnar sin familj för att söka efter en egen partner. De är beroende av att bo kvar i sin flock tills dess för att fostras till goda och trygga vargindivider, med allt vad det innebär. Lära sig jaga vilt, fostras i en skygghet för människor med mera.

Detta är aspekter som bör vägas in all form av jakt på varg. Man bör därför inte skjuta

föräldradjur under denna tid. Vilket i praktiken innebär att man aldrig kan skjuta föräldradjur i revirmarkerande vargrevir. De borde vara strängt fredade för att garantera vargens fortlevnad i vårt land.

Så i oktober kommer ni länsstyrelserna ta beslut och meddela om de aktuella siffrorna på hur många vargar som kommer få skjutas under licensjakten 2021.

Men innan ni tar dessa beslut bör ni noggrant beakta att vargen är rödlistat eftersom bevarande statusen för de inte är gynnsam.

Det finns redan nu för få vargar och det är problem med inavel, vilket också hotar den gynnsamma bevarande statusen på sikt. Det behövs alltså migranter från öst vilket i nuläget sker i alltför långsam takt. Då de inte kommer genom renbetesområdena.

Andra åtgärder som försvårar för vargstammen, såsom licensjakt, skyddsjakt innebär att möjlighet till gynnsam bevarandestatus inte kan genomföras. Ni bör även tänka in konsekvenserna av den stora illegala jakt på varg som ständigt pågår i vårt land innan ni tar några beslut. För de arter som omfattas av Art- och habitatdirektivet- och dit hör varg, gäller även att EU:s medlemsstater är skyldiga att se till bevarandestatusen är gynnsam.

Sverige har verkligen förutsättningar att hysa stora rovdjur. Vi är glest befolkat land med stora naturområden med mycket vilt. Ändå är vi ett av EU´s länder med minst antal vargar i förhållande till yta och folkmängd. Varför?

Revolution Rov

Organisationsnummer 802529-7618
revolutionrov@gmail.com Tfn: 076 414 80 12

Fältbiologerna

Tove Lönneborg, Ordförande
tove.lonneborg@faltbiologerna.se Tfn: 076 007 36 89

Djurrättsalliansen

Daniel Rolke, ordf.
info@djurrattsalliansen.se Tfn: 072-300 39 00

Jaktkritikerna

Richard Denisch, Ordförande
Info@jaktkritikerna.se

Nordens Viltrehabilitering

Catarina Krång, ordförande
info@viltrehab.se Tfn: 073 642 87 12

DRIS -Djurens röst i samhället

Organisationsnummer 802512-3624
norisbibi@gmail.com